

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ Α΄ ΝΥΜΦΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, 12^{ης}/25^{ης} Ἀπριλίου 2021, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Α΄ Νυμφίου εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Κατά τήν Ἀκολουθίαν ταύτην καί αὐτήν τῆς Μεγάλης Δευτέρας καί Μεγάλης Τρίτης, ἡ Ἐκκλησία προβάλλει εἰς τούς πιστούς αὐτῆς τόν Κύριον ὡς Νυμφίον τῶν ψυχῶν αὐτῶν, μετά τοῦ ὁποίου καλοῦνται νά ἐνωθοῦν μυστικῶς καί «κεκαθαρμέναις διανοίαις» καί νενεκρωμένοι ἐκ τῶν παθῶν νά βιώσουν τό σωτήριον Πάθος τοῦ Σταυροῦ καί τήν λαμπροφόρον ἑνδοξον Ἀνάστασιν.

Τῆς κατανυκτικῆς Ἀκολουθίας ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συμπροσευχομένων Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων καί μετεχόντων ὀλίγων πιστῶν ἐντοπίων οὐχί δέ προσκυνητῶν, μή ἐλθόντων, λόγω τῶν συνεπειῶν τοῦ covid- 19, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Πρός τό τέλος τῆς ἀκολουθίας ταύτης, ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησε διά τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

«Ἰδού, ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καί μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δέ πάλιν ὃν εὐρήσει ραθυμοῦντα· βλέπε οὖν ψυχή μου, μή τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μή τῷ θανάτῳ παραδοθῇς καί τῆς βασιλείας ἔξῳ κλεισθῇς, ἀλλά ἀνάνηπον κράζουσα, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἴ ὁ θεός διά τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἄρχεται διά τῆς μνεΐας τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καί τῆς ὑπό τοῦ Κυρίου καταραθείσης καί ξηρανθείσης συκῆς.

Καί τοῦτο, διότι ὁ Ἰωσήφ ὁ Πάγκαλος λαμβάνεται εἰς τύπον τοῦ Χριστοῦ. Ὡς γνωστόν, ὁ Ἰωσήφ ἦτο υἱός τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἐνδέκατος· ὅστις φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ιδίων ἀδελφῶν καί εἰς λάκκον βληθεὶς, εἶτα πωληθεὶς εἰς ἄλλοφύλους καί ὑπ' ἐκείνων πάλιν πωληθεὶς εἰς Αἴγυπτον καί διά τήν σωφροσύνην Αὐτοῦ συκοφαντηθεὶς καί εἰς φυλακὴν καταδικασθεὶς καί τελευταῖον ἐξαχθεὶς ἐκ τῆς φυλακῆς μετὰ δόξης πολλῆς, τιμηθεὶς ὡς βασιλεύς καί γενόμενος κύριος πάσης τῆς Αἰγύπτου καί σιτοδότης παντός τοῦ λαοῦ, διά τούτων πάντων ἐτύπωσεν εἰς ἑαυτόν τά πάθη καί τήν μετὰ ταῦτα δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναφέρει ὁ Συναξαριστής αὐτοῦ.

Ἡ ὑπό τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καταρασθεῖσα καί ξηρανθεῖσα συκὴ εἰκόνιζε τήν Συναγωγὴν, ἡ ὁποία μή ἔχουσα τόν ἀπαιτούμενον καρπὸν τῆς ἀρετῆς καί τῆς εὐσεβείας, ἐγνυμνώθη πάσης χάριτος πνευματικῆς διά τῆς κατάρας τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ δέ ὕμνωδός ἔχων κατὰ νοῦν τόν Ἰωσήφ τόν Πάγκαλον, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τύπον

Χριστοῦ, μακαρίζει τόν δοῦλον τόν γρηγοροῦντα, τοὔτέστιν τόν ἐπαγρυπνοῦντα διὰ τήν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Ἀντιθέτως, ὁ ὑμνωδός θεωρεῖ ἀνάξιον τόν δοῦλον τόν ραθυμοῦντα, δηλονότι τόν ἀμελοῦντα καί μή φροντίζοντα διὰ τήν ψυχήν αὐτοῦ. Οὗτος ὁ ράθυμος δοῦλος ὁμοιάζει μέ τήν ἄκαρπον συκῆν, διό καί εἶναι καταδεδικασμέος εἰς τήν ἀπώλειαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου, μάς καλεῖ διὰ τοῦ ὑμνωδοῦ αὐτῆς, λέγουσα «ἀνάνηψον ψυχή μου, κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ θεός. «Ἀνάνηψον», δηλαδή σύνελθε ἀπό τήν μέθην τῶν ἀνοήτων καί βλαβερῶν ἐπιθυμιῶν καί πράξεων, ἀλλά καί ἀπό τόν σκοτισμόν τῆς διανοίας ἐκ τῆς πλάνης καί τῶν νόθων διδαγμάτων, κατὰ τόν Ζιγαβηνόν καί Οἰκουμένιον, (Β' Τιμ. 2,26).

Τό τῆς Ἐκκλησίας κάλεσμα εἰς ἀνάνηψιν καί βεβαίως ἐγρήγορσιν ἰσχύει μέχρις ὑστάτης στιγμῆς καί ὥρας, πλην ὅμως ὁ Κύριος ἐγγύς, προειδοποιεῖ ὁ θεῖος Παῦλος, (Φιλιπ. 4,5) καί παραγγέλλει λέγων: «Τό λοιπόν ἀδελφοί, ὅσα ἐστίν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὖφημα, εἴ τις ἀρετή καί εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καί ἐμάθετε καί παρελάβετε καί ἠκούσατε καί εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καί ὁ θεός τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν», (Φιλιπ. 4,8).

Ἀκούσωμεν καί πάλιν, ἀγαπητοί μου, τῆς φωνῆς τοῦ Παύλου καί τῶν ἁγίων θεοφόρων Πατέρων, «ὁ Κύριος ἐγγύς», «Χριστός γάρ ἐπείγεται τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι καταδέχεται ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ τοῦ σῶσαι τόν ἄνθρωπον». Ἡμεῖς δέ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἶπωμεν: «τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τήν ἀκαρπίαν, τό ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος».

Εὐλογημένη Μεγάλη Ἑβδομάδα τῶν σεπτῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου καί θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καί Καλόν Πάσχα, Ἀμήν».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς